

Iosif se trezește

Iosif se tezește: "Doamne, ce sînt eu?"
Nu știa ce-nseamnă visul lui ciudat;
Și s-a dus să spună el la tatăl său,
Tot ce Dumnezeu în vis i-a arătat.
"Tată, uite tată, uite ce-am visat,
Unsprezece stele mi s-au închinat!
Erau minunate, toate străluceau,
Și cu frică mare ele mă priveau"

Cor:

Cînd vedea-veți pe cer mii de stele,
Amintiți-vă frați și surori,
Că și noi străluci-vom ca ele
Sus pe bolta cea fără de nori.

Soarele și luna cu privirea lor,
S-au plecat în fața unui muritor.
Au venit deodată, mi s-au închinat,
Și pe boltă iarăși iute au plecat.
Iosif era sincer, Iacov s-a-ngrozit,
Dar la urmă iute el a tâlcuit.
Dumnezeul mare lui i-a arătat,
Explicîndu-i visul cel adevărat.

Soarele și luna sînt ai tăi părinți,
Stelele sînt frații, frații tăi cumiști.
Noi și ei băiete, sigur vom neni,
Și-naintea ta cu toți ne vom smeri.
Cînd va fi aceasta, ne vom aminti,
Tot ce spune Domnul se va împlini.
Și trecură anii, dar într-un tîrziu,
Fii lui Israel s-au dus după grîu.

În Egipt la Iosif, omul cel bogat,
Și văzîndu-l frații lui s-au închinat.
Unsprezece stele, toți cu fața-n jos,
Visul se-nplinește, Doamne ce frumos!
Deasemeni Iacov, fața și-a plecat,
Salutînd pe Iosif, pe al său băiat.
Luna nevăzută era printre ei,
Asta-i amintirea vechilor evrei.

Noi avem un Frate care-i mai presus
Decît Iosif care în Egipt s-a dus.
El ne pregătește locul minunat
În Gosen, în Raiul binecuvîntat.
Și în ziua mare se vor închina,
Soare, lună, stele, înaintea Sa.
Cînd în carul slavei, Domnul va veni,
Și pe nori toți sfinții Îl vor întîlni.

Amin